

første Læser nævnte det Vanstelige ved, at Afstemningen sker efter Bogstaverne a, b, c osv. Der staar ganske vist i § 4, at Kandidatlisterne skulle skrives, trykkes eller stemples alene med den paagaeldende Kandidatlistes Bogstav, men den paapegede Ulempe kan vel nok undgaaes ved at tage de store latinske Bogstaver istedetfor de smaa, som ere nævnte i § 3. I 2det Stykke af § 4 staar, at, naar en Vælger er anerkjendt, modtager Formanden hans Stemmeseddel og overbeviser sig, uden at læse den, kun om, at der ikke er afgivet flere end een. For det Første kan jeg ikke se hvad Skade det kan være til, at han ser Bogstavet; men fra Formandens Side maa der gøres en Indsigelse mod, at han skal kunne undgaa at se dette Bogstav, naar Sedlen bliver ham vist. Den maa nemlig ikke lukkes sammen — det staar i Loven af 23de December 1865 — den skal være aaben, og dog maa han ikke læse den! Det er nu mindre væsentligt, ligesom ogsaa det er mindre væsentligt, naar der i § 6 staar det Samme, som jeg nævnte før, at der skal afholdes et offentligt Møde til at undersøge, om Valgbehandlingen er foregaaet paa lovlig Maade; men et offentligt Møde kan jo ikke blive indvarslet efter de Tidsfrister, der her ere nævnte. Jeg skal ikke gaa dybere ind paa Lovforslaget; jeg har kun tilladt mig at gjøre disse Bemærkninger for at vise, at det ingenlunde er i den Tilstand, at det er brugeligt. Hvad det høie Landsthing kan bringe ud af det, er et andet Spørgsmaal.

Ranfær: Med Hensyn til det Tilfælde, som den ærede sidste Læser nævnte, at der muligens ikke kunde blive valgt Borgerrepræsentanter nok efter det her foreliggende Forslag, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 9 er tænkt paa dette Tilfælde, og der er nævnt en Maade, paa hvilken man skulde gaa frem. Da Lovforslaget var her for et Aar siden, kom det kun til første Behandling, og jeg veed ikke, om der forestaar dette Lovforslag igjennem Behandlingen her et Resultat, der vil være virksomere; men paa den anden Side, selv om et endeligt Resultat ikke kom ud af Forslaget, vilde dog en Overveelse deraf maasse kunne føre et Resultat nærmere, selv om det stete ad en anden Vej end den, der hidtil er fulgt. Jeg tænker navnlig paa, at en Overveelse her dog kunde føre til, at nogle af de Betingelser bleve fyldestgjorte, som baade af den høitærede Minister og i det andet Thing og ogsaa her ere nævnte som nødvendige for, at man kunde gaa ind paa Lovforslaget, saaledes den, at Kommunalbestyrelsen, der senere skulde anvende dette Lovforslag — en Anvendelse, der ganske sikkert paa forskjellige Punkter vil blive vanskeligt ved de Enkeltheder, der findes i Lov-

forslaget — ogsaa fik Leilighed til at udtale sig om det. Der vilde da ogsaa være Leilighed til at kunne paavise de Forandringer, der maatte foregaa derved, for at det skulde kunne være egentlig brugeligt. Det blev nævnt før, at vi havde faaet Lovforslaget her i Thinget, som det usforandret kom fra det andet Thing og saaledes som det var her forrige Aar. Det første er rigtigt, det sidste er ikke ganske rigtigt, thi der er i Virkeligheden foregaaet en Forandring ved Lovforslaget, siden det var her forrige Aar, idet § 7 er bleven forbedret derved, at en Forudsætning, som ikke var rigtig, er tagen ud deraf; men desværre er der andre Enkeltheder, der ikke med det Samme ere blevene rettede, og som, hvis de vare blevene det, vilde have gjort Lovforslaget mere anvendeligt efter sin Bestemt. Ved Siden af de Indvendinger der staadig paa dette Lovforslags Gang ere blevene reiste imod det under Forhandlingerne, er der ogsaa bleven gjort den almindelige Bemærkning imod det, at man ikke antog, at man i Retfærdighedens Navn burde gjøre det. I Retfærdighedens Navn kan jeg godt forstaa, at man anvender en Forholdstalsvalgmaade, hvor man kan dele Kandidaterne efter forskjellige herskende Meninger blandt Vælgerne, Meninger, der hver for sig kunne have Fordring paa at høres; men jeg kan ikke forstaa, at man kan sige, at man i Retfærdighedens Navn bør udstykke det hele Vælgertal efter Ansuelser eller Omstændigheder, som ere den kommunale Bestyrelse aldeles uevkommande, enten det sker efter politiske Meninger eller tilfældige Grupper ere dannede gennem store Foreninger eller paa anden Maade. Jeg vilde egentlig kalde den Valgmaade for den retfærdigste, der gav de bedste Valg, den vilde være den retfærdigste mod den Kommune, som skal have Gavn af de Repræsentanter, der vælges. Det er vistnok vanstelig at fremsætte Regler, hvorefter man kan foretage saadanne Valg, om hvilke man kunde sige dette; men jeg tror dog, at Erfaringen vil komme til at vise ved en forandret Valglov, at den, der i en Række af Aar har været gjældende i Kjøbenhavn ikke viser sig at være uretfærdig. Jeg antager, at det vil være tvivlsomt, om man i det Hele taget ved andre Valg vil kunne fikke Kjø-

Rettelser.

- Sp. 867, L. 9 f. o.: „et Punkt“, læs: „et vigtigt Punkt“.
 — 867, L. 10 f. o.: „ikke vil“, læs: „vil“.
 — 867, L. 26 f. o.: „vil“, læs: „bedre vil“.